

Sini-Tuuli Oksanen, Heli Olin

GOAL – arviointimenetelmä

Kuvaaminen ja käyttökokemuksia 10 – 10,5 -vuotiaiden suomalaislasten arvioinnista

Metropolia Ammattikorkeakoulu

Toimintaterapeutti (AMK)

Toimintaterapian koulutusohjelma

Opinnäytetyö

15.4.2015

<p>Tekijät Otsikko</p> <p>Sivumäärä Aika</p>	<p>Sini-Tuuli Oksanen, Heli Olin GOAL -arviointimenetelmän Kuvaaminen ja käyttökokemuksia 10 – 10,5 -vuotiaiden suomalaislasten arvioinnista 32 sivua + 2 liitettä 15.4.2015</p>
<p>Tutkinto</p>	<p>Toimintaterapeutti AMK</p>
<p>Koulutusohjelma</p>	<p>Toimintaterapian koulutusohjelma</p>
<p>Suuntautumisvaihtoehto</p>	<p>Toimintaterapia</p>
<p>Ohjaajat</p>	<p>Lehtori, Anja Sario Yliopettaja, Toini Harra</p>
<p>Tässä opinnäytetyössä kuvataan kokemuksia Goal-Oriented Assessment of Lifeskills (GOAL) arviointimenetelmän käytöstä ja avataan sen taustalla olevia teorioita. Yhteistyökumppanina ja työn tilaajana toimi Sensorisen Integraation Terapian Yhdistys (SITY ry).</p> <p>GOAL -arviointimenetelmää voidaan käyttää arvioitaessa 7 – 17 -vuotiaiden lasten karkea- ja hienomotorisia taitoja. GOAL -arviointimenetelmän ovat kehittäneet Lucy Jane Miller (PhD, OTR), Thomas Oakland (PhD) ja David S. Herzberg (PhD) ja se on julkaistu vuonna 2013 Amerikassa. GOAL -arviointimenetelmä sisältää seitsemän tehtävää ja ne on suunniteltu arvioimaan sensorisia ja motorisia vaikeuksia. Tehtävät mittaavat lapsen arkipäivään kuuluvia toiminnallisia taitoja, joilla on merkitystä lapsen selviytymiselle päivittäisistä toiminnoista. Arviointimenetelmä mahdollistaa lapsen osallistumisen havainnoinnin kotona, koulussa ja vapaa-ajalla.</p> <p>Opinnäytetyön viitekehyksiä ovat sensorisen integraation teoria (SI -teoria) ja ICF -luokitus (International Classification of Functioning, Disability and Health), jotka vaikuttavat GOAL -arviointimenetelmän taustalla.</p> <p>Alustavien käyttökokemusten perusteella voidaan todeta, että GOAL -arviointimenetelmä soveltuu käytettäväksi arvioitaessa suomalaislapsia. Lapset arvioivat tehtävät suullisesti ja palautekaavakkeen avulla mielekkäiksi ja sopivan haasteellisiksi. Arvioijan näkökulmasta GOAL -testiä oli helppo käyttää.</p>	
<p>Avainsanat</p>	<p>Goal-Oriented Assessment of Lifeskills, arviointi, alakouluikäiset lapset, toimintaterapia</p>

Authors Title	Sini-Tuuli Oksanen, Heli Olin Using Goal-Oriented Assessment of Life Skills (GOAL) with Finnish Children.
Number of Pages Date	32 pages + 2 appendices Spring 2015
Degree	Bachelor of Health Care
Degree Programme	Occupational Therapy
Specialisation option	Occupational Therapy
Instructors	Anja Sario , Senior Lecturer Toini Harra, Principal Lecturer
<p>This thesis describes the experiences of Goal-Oriented Assessment of Life Skills (GOAL). The thesis explains the method of assessment and looks into the underlying theories. The partner in cooperation in this thesis was Sensory Integration Therapy Association of Finland.</p> <p>GOAL is used for evaluation of functional motor abilities needed for daily living. Designed for children aged 7 - 17, the GOAL consists of seven activities, fun and motivating tasks based on real occupations of a child's daily life. It is useful in a variety of settings. Although intended primarily for occupational therapists, it can be used by other professionals. The Goal evaluation method was developed by Lucy Jane Miller (PhD, OTR), Thomas Oak-land (PhD) and David S. Herzberg (PhD) and was published in 2013.</p> <p>Theoretical background of GOAL is the field of sensory integration in occupational therapy and the concepts of function and disability embodied in the International Classification on Function, Disability and Health (ICF).</p> <p>Based on the initial experience it can be concluded that the GOAL evaluation method is suitable for use in the assessment of Finnish children. The children rated the tasks verbally and through the feedback forms. They found the tasks meaningful and appropriately challenging. From the evaluator's point of view, the GOAL -test was easy to use.</p>	
Keywords	Goal-Oriented Assessment of Life Skills, assessment, children, occupational therapy

Sisällys

1	Johdanto	1
2	Goal – Oriented Assessment of Life skills	3
2.1	Testi	4
2.2	Tehtävien pisteytys	8
3	Sensorisen integraation teoria	9
3.1	Hermosto ja aistit	11
3.2	Taktiilinen aistijärjestelmä	11
3.3	Vestibulaarinen aistijärjestelmä	12
3.4	Proprioseptiivinen aistijärjestelmä	13
4	ICF – luokitus	14
5	9 – 12 -vuotiaan lapsen motoriikan kehitys	16
6	Tutkimus	19
6.1	Tutkimusjoukko	20
6.2	Testauksen toteutus	21
7	Tulokset	23
7.1	Käyttökokemukset	24
8	Pohdinta	27
8.1	Tutkimuksen luotettavuus	28
8.2	Tutkimuksen eettisyys	29
8.3	Jatkotutkimusehdotukset	30
	Lähteet	31
	Liitteet	
	Liite 1 Lupalappu vanhemmille	
	Liite 2 Mieli-pide kysely koululaisille	

1 Johdanto

Arviointi on merkityksellinen osa toimintaterapiaprosessia ja tuo siihen luotettavuutta. Toimintaterapeutin tulee valita arviointimenetelmä, joka mahdollisimman hyvin kuvaa asiakkaan nykytilaa sekä muutoksia toimintakyvyssä. Tavoitteellinen ja suunnitelmallinen toimintaterapia edellyttää hyvää ja huolellista arviointiprosessia ja sillä on merkittävä rooli koko toimintaterapiaprosessissa. Tavoitteena arvioinnissa on saada selville asiakkaan toiminnassa olevat haasteet ja vahvuudet, jotka vaikuttavat hänen toimintaan fyysisessä ja sosiaalisessa ympäristössä. Näyttöön perustuva arviointikäytäntö ohjaa terapeutteja käyttämään normitettuja ja teoriapohjaisia strukturoituja arviointimenetelmiä. (Arviointijulkaisu 2010.)

Tässä opinnäytetyössä kuvaamme kokemuksia Goal-Oriented Assessment of Lifeskills (GOAL) arviointimenetelmän käytöstä ja avaamme taustalla olevia teorioita. GOAL –arviointimenetelmä on normitettu Amerikassa 7 – 17 -vuotiaille lapsille ja testi mittaa lasten hieno- ja karkeamotorisia taitoja koululaisten arkipäivään kuuluvien toiminnallisten tehtävien avulla. (Miller ym. 2013: 1.)

Opinnäytetyön viitekehyksinä toimivat sensorisen integraation teoria ja ICF – luokitus (International Classification of Functioning, Disability and Health), jotka vaikuttavat GOAL – arviointimenetelmän taustalla. Dr. A. Jean Ayresin Sensorisen integraation teoria on eniten tutkittu lasten toimintaterapian teoria ja menetelmä, joka luo perustan ylempien tasojen toimintojen ja kehotietoisuuden kehittymiselle. ICF – luokitus on Maailman terveysjärjestön WHO:n luokitusperheeseen kuuluva toimintakyvyn, toimintarajoitteiden ja terveyden kansainvälinen standardi, joka soveltuu käytettäväksi moniammatillisessa työskentelyssä. (Miller – Oakland – Herzberg 2013: 65.)

Opinnäytetyöprosessin yhteistyökumppanina ja työn tilaajana toimi Sensorisen Integraation Terapian Yhdistys (SITY ry). Yhdistyksen tehtävänä on välittää tietoa sensorisen integraation teorian ja terapian menetelmästä kansallisella ja kansainvälisellä tasolla sekä huolehtia alan koulutuksen järjestämisestä. (SITY ry n.d). SITY ry:n mukaan Suomessa on toimintaterapian työkentältä noussut esiin tarve kouluikäisten lasten hieno- ja karkeamotorisia taitoja mittaavalle arviointimenetelmälle.

Yhteistyössä toimintaterapeuttipiskelijoiden kanssa SITY ry halusi lähteä pilotoimaan GOAL – testiä Suomeen, selvittämällä soveltuuko se käytettäväksi suomalaisessa kulttuurissa ja vastaavatko suomalaislasten normiarvot amerikkalaislasten normiarvoja.

Olimme yhteydessä Uudenmaan alueen alakouluihin selvittääksemme heidän kiinnostustaan osallistua pilotointi hankkeeseen. Tavoitteenamme oli saada arvioitua vähintään kolmekymmentä 10 – 10,5-vuotiasta lasta selvittääksemme normiarvot tämän ikäryhmän osalta. Tarkoituksena oli, että SITY ry:n toimintaterapeutit voisivat verrata saatuja normiarvoja amerikkalaislasten normiarvoihin ja selvittää sopiiko GOAL – testi käytettäväksi suomalaislasten arvioinnissa.

2 Goal – Oriented Assessment of Life skills

GOAL on arviointimenetelmä, jota voidaan käyttää arvioitaessa 7 – 17-vuotiaiden lasten karkea- ja hienomotorisia taitoja. Tehtävät mittaavat koululaisen arkipäivään kuuluvia toiminnallisia taitoja, joilla on merkitystä lapsen selviytymiselle päivittäisistä toiminnoista. Arviointimenetelmä mahdollistaa lapsen osallistumisen havainnoinnin kotona, koulussa ja vapaa-ajalla hauskojen ja motivoivien tehtävien avulla. (Miller ym. 2013: 1.)

GOAL–arviointimenetelmän ovat kehittäneet Lucy Jane Miller (PhD, OTR), Thomas Oakland (PhD) ja David S. Herzberg (PhD) ja se on julkaistu vuonna 2013 Amerikassa. Arviointimenetelmä on normitettu Amerikassa 616 normaalisti kehittyneelle lapselle ja 152 lapselle, joilla on todettu lieviä tai keskivaikeita sensorisia tai motorisia vaikeuksia. (Miller ym. 2013: 3.)

Arviointimenetelmä on ensisijaisesti tarkoitettu toimintaterapeuteille, mutta sitä voi käyttää hyvin myös muut ammattilaiset, joilla on tarpeeksi tietoa lapsen motorisesta kehityksestä ja sensorisen integraation teoriasta. SITY ry:n suunnitelmissa on järjestää toimintaterapeuteille GOAL –arviointi koulutus lokakuussa 2015. (Miller ym. 2013: 3; SITY ry n.d.)

GOAL – arviointimenetelmän tehtävät on suunniteltu arvioimaan sensorisia ja motorisia vaikeuksia. Yhden arvioinnin kesto on n. 45 – 60 minuuttia ja se pitää sisällään seitsemän tehtävää. GOAL – testi on jaoteltu kahteen osioon. Testi aloitetaan pöytätason tehtävillä, jotka mittaavat hienomotorisia taitoja. Toinen osio sisältää karkeamotoriikkaa vaativia motorisia taitoja. Hieno- ja karkeamotoriset osa-alueet mittaavat **sensoriikkaa, asentoa, motorisen toiminnan suunnittelua ja motorista osaamista**, jotka on esitelty tarkemmin taulukossa 1. (Miller ym. 2013: 17.)

Taulukko 1. Osa-alueet ja taidot, joita GOAL – testi mittaa (Miller ym. 2013: 17).

Osa-alueet	Hienomotoriikka	Karkeamotoriikka
Sensoriikka	Proprioseptiikka, näkö, tunto	Vestibulaarinen, proprioseptiikka, näkö
Asento	Vakaus, bilateraallinen koordinaatio, kohdistaminen, palaute toiminnasta	Tasapaino, painonsiirrot, bilateraallinen koordinaatio, palaute toiminnasta, katseenkohdistaminen, vakaus
Motorisen toiminnan suunnittelu	Toiminnan suunnittelu, toiminnan ideointi, sarjoittaminen, tilankäyttö, visuo-motoriset taidot	Toiminnan suunnittelu, toiminnan ideointi, sarjoittaminen, tilankäyttö, ajankäyttö
Motorinen osaaminen	Voima, nopeus, yhdenpuolen valinta, käden tarkkuus, kätisyys	Koko kehon tarkkuus, keskivävyys, nopeus, yhdenpuolen valinta

2.1 Testi

Standardoidusta GOAL – arviointimenetelmästä on saatavilla testipaketti, joka sisältää arviointivälineet, ajanottokellon, ohjeenantokirjan, pisteytyslomakkeet sekä manuaalin. Nämä mahdollistavat arvioijasta riippumattoman yhtenäisen ja johdonmukaisen strukturoidun arvioinnin. (Arviointijulkaisu 2010.) Arviointitilanne vaatii rauhallisen ja häiriöttömän ympäristön, mikä mahdollistaa lapsen keskittymisen suoritukseen testin aikana. (Miller ym. 2013: 21).

Manuaalissa määritellään arviointiin käytettävän tilan koko, jonka tulee olla riittävän suuri. Huoneeseen tulee olla mahdollista rakentaa rata, joka on kooltaan 6m x 1,5 m siten, että ympärille jää riittävästi vapaata tilaa. Lisäksi tilassa tulee olla seinä, jonka ympärillä on molemmilla puolilla vähintään 90 cm vapaata tilaa. Tätä seinää vasten tulee pystyä heittämään ja potkaisemaan esteettä tennispalloa. Pallonpotkaisemistehtävässä

on huomioitava mahdolliset listat, jotka saattavat vaikuttaa pallon kulkusuuntaan. Pöytä-tason tehtäviä varten arviointitilassa tulee olla pöytä ja kaksi tuolia. (Miller ym. 2013: 21.) Tehtävät aloitetaan pöytätasontyöskentelyllä.

Tehtävä 1. Ruokailuvälineet

Lapsi leikkaa veistä ja haarukkaa käyttäen muovailuvahatangosta kymmenen saman kokoista palaa. Tehtävä on suoritettu hyväksytysti, kun lapsi leikkaa vähintään 10 palaa määritetyssä ajassa. Mikäli lapsi ei käytä leikatessaan haarukkaa ja veistä, näitä paloja ei lasketa. (Miller ym. 2013.)

Lapsi siirtää edellisessä tehtävässä leikatut muovailuvahapalat paperipyyhkeen päälle haarukkaa ja veistä käyttäen. Suoritus on hyväksytty, kun lapsi siirtää kaikki kymmenen palaa haarukkaa ja veistä käyttäen 120 sekunnin aikana. Paloja, jotka lapsi siirtää sormin tai pelkällä haarukalla ei lasketa. (Miller ym. 2013.)

Lapsi ottaa kupista lusikalla vettä, siemaisee osan vedestä ja siirtää lopun veden lusikasta viereiseen kuppiin. Lapsi toistaa suorituksen kymmenen kertaa testaajan laskiessa suoritukset ääneen. Onnistuneeseen suoritukseen tarvitaan kymmenen siemaisua määräajassa vettä läikyttämättä. (Miller ym. 2013.)

Tehtävä 2. Lukot

Lapsi avaa kaksi lukkoa, joista toinen on avaimella toimiva ja toinen numeroyhdistelmä-lukko. Tehtävät on suoritettu hyväksytysti, kun lapsi avaa lukot määräajassa. (Miller ym. 2013.)

Tehtävä 3. Paperilaatikko

Lapsi värittää askartelupohjalla olevan sateenvarjon sekä ilmapallojen kuvat väriliituja käyttäen. Seuraavaksi hän leikkaa saksilla paperilaatikon pohjan paperille merkittyjä yhtenäisiä viivoja pitkin. Suoritus on hyväksytty, kun vähintään 90 % kuvioista on väritetty yhdellä värillä ja liidun jälki ei ylitä enempää kuin 1,6 mm kuvioiden reunaviivojen yli.

Leikkausjäljen pitää pysyä viivojen ympärillä olevan harmaan alueen sisällä. (Miller ym. 2013.)

Lapsi taittelee katkoviivojen mukaan askartelupohjasta laatikon. Oikein tehty taitos pysyy väritetyllä alueella, joka ympäröi katkoviivaa. Laatikossa on viisi taitosta, jotka lapsen pitää taitella aikarajan sisällä. (Miller ym. 2013.)

Lapsi teippaa laatikon reunat yhteen kohdistamalla reunoihin merkityt numerot toisiinsa. Hyväksyty suoritus pysyy aikarajassa ja edellyttää kaikkien saumojen teippaamisen niin, että rako sivujen välillä on 6 mm tai vähemmän. (Miller ym. 2013.)

Tehtävä 4. Kansio

Lapsi avaa kolmirenkaisen kansion, jonka jälkeen hän järjestää eriväriset paperit jakajia käyttäen yhteen. Lapsi asettaa paperit kansioon ja sulkee lopuksi kansion renkaat. Lapsi saa pisteitä suorituksesta vaadittujen kriteereiden mukaisesti. Paperit tulee olla järjestetty väreittäin jakajia käyttäen. (Miller ym. 2013.)

Tehtävä 5. Vaatteet

Lapsi ohjeistetaan pukemaan nurinpäin olevat vaatteet oikeinpäin päälle, jonka jälkeen hänen tulee riisua ne. Tehtävä tulee suorittaa seisoen. Pisteitä ei anneta lapsen pukiessa vaatteet nurinpäin päälleen. (Miller ym. 2013.)

Tehtävä 6. Pallottelu

Lapsi pomputtaa palloa lattiaan dominoivaa kättä käyttäen, ottamatta sitä välillä kiinni. Onnistuneeksi suoritukseksi lasketaan dominoivalla kädellä tehdyt yhtenäiset pomputukset 30 sekunnin aikana. (Miller ym. 2013.)

Lapsi pompauttaa palloa kädestä toiseen lattian kautta. Virheeksi lasketaan pallon ottaminen kiinni samalla kädellä, tai pallon kiinniottaminen molempia käsiä käyttäen. (Miller ym. 2013.)

Lapsi heittää palloa dominoivalla kädellä lattian kautta seinään, jonka jälkeen hän ottaa pallon kiinni dominoivalla kädellä. Pallo ei saa pompata kahta tai useampaa kertaa ennen seinään osumista tai sen jälkeen. Lapsen tulee pysyä lattiassa olevan merkkiviivan takana. (Miller ym. 2013.)

Lapsi potkaisee pallon merkkiviivan takaa seinää vasten. Pallon palattua takaisin potkaisee hän sen uudestaan. Lapsen tulee potkaista palloa dominoivaa jalkaa käyttäen. Pallon tulee ylittää lattiassa oleva merkkiviiva seinään osumisen jälkeen. (Miller ym. 2013.)

Tehtävä 7. Tarjottimen kantaminen

Lapsi ottaa tuolilta A tarjottimen johon on aseteltu kaksi merkkiviivaan asti täytettyä vesimukia ja kantaa sen vastapäätä olevan tuolin B luo astumalla matkalla kolmen pesusienen yli. Lapsi kiertää tuolin B, istuu alas ja nousee heti ylös. Hän kävelee takaisin tuolin A luokse, potkaisemalla matkalla lattialla olevat pesusienet sivulle yksi kerrallaan ja laskee tarjottimen tuolille A. Lapsen tulee suorittaa kaikki seitsemän tehtävää ohjeiden mukaisesti läikyttämättä vettä matkalla. (Miller ym. 2013.)

2.2 Tehtävien pisteytys

Jokaiselle tehtävälle on ohjeidenantokirjassa määritelty kriteerit, joiden perusteella pisteytys tapahtuu ohjeiden mukaisesti. Hieno- ja karkeamotorisien osioiden pisteitä pystyy tarkastelemaan erikseen ja vertaamaan lapsen suoritusta oman sukupuolen ikäryhmän normipisteisiin. Pisteytys on jaettu perus- ja bonuspisteisiin (basic step ja bonus step), ja ne ovat pisteytettävissä onnistuu / ei onnistu tasolla. Lapsen suoriutuessa perustason kriteerien mukaisesti on hänen mahdollisuus saavuttaa bonuspisteitä nopeudesta ja taitavasta suoriutumisesta. Kaikissa tehtävissä lapsen tulee toimia itsenäisesti ja spontaanisti aikarajassa, ilman testaajan fyysistä avustusta. Avustettuna lapsi ei saa tehtävistä pisteitä lainkaan. Lapsen suoriutumisen mukaisia raakapisteitä verrataan manuaalin iän ja sukupuolen mukaisiin standardipisteisiin. Näiden avulla saadaan prosenttipistearvot, jotka kuvaavat lapsen suoriutumista suhteessa muihin saman ikäisiin ja samaa sukupuolta oleviin lapsiin. Tehtävien pisteytys vie aikaa n. 10 – 15 min. (Miller ym. 2013: 1 – 9). Pisteytyskaavakkeita ei ole laitettu työn liitteeksi lupasyistä.

3 Sensorisen integraation teoria

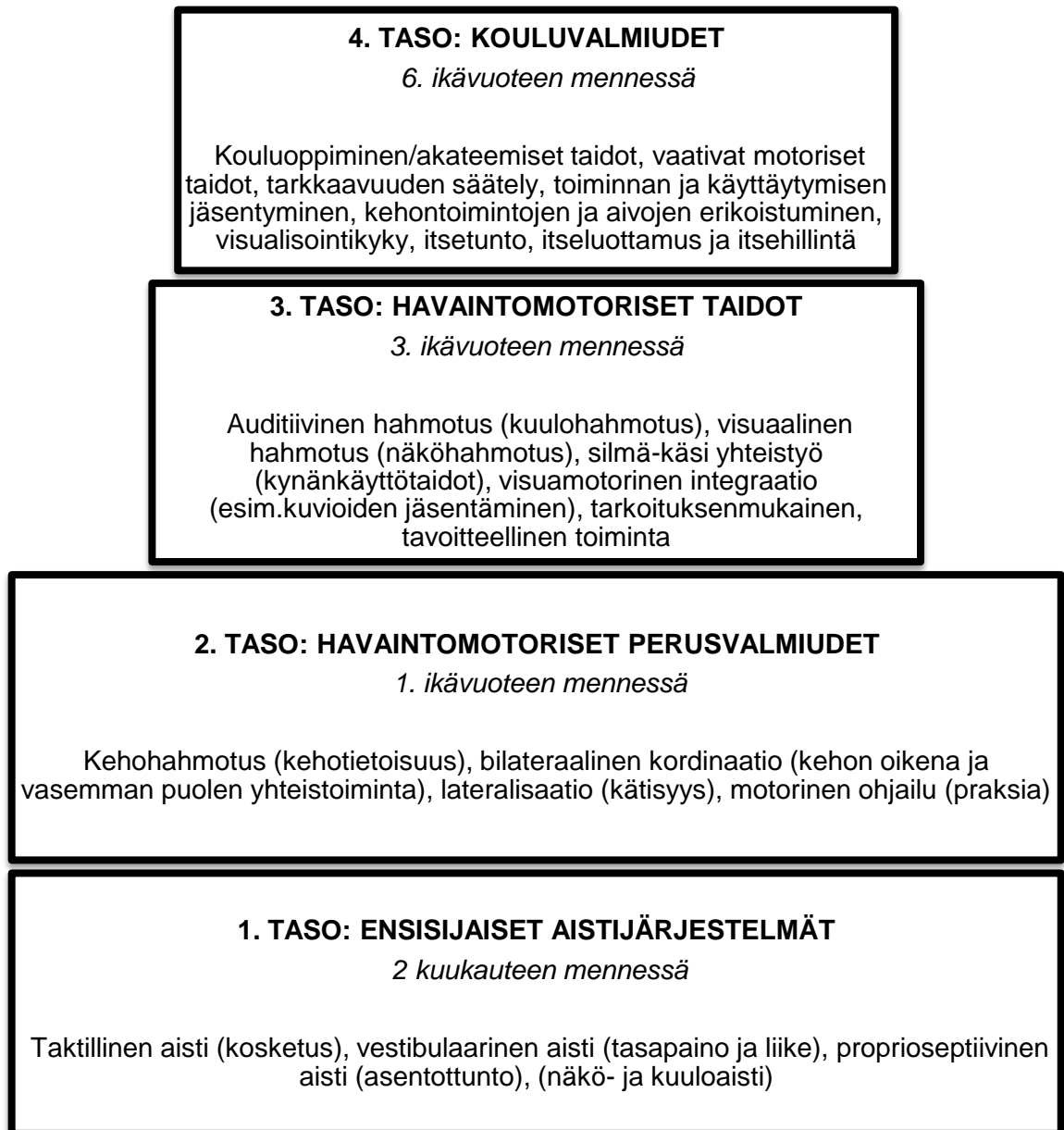
GOAL – arviointimenetelmän taustalla vaikuttaa keskeisenä sensorisen integraation teoria, tutkimus ja käsitteet (Miller – Oakland – Herzberg 2013: 65). Sensorisen integraation teoriaa alkoi 1950 -luvulla kehittää ja tutkia tohtori A. Jean Ayres (1920 - 1988). Ayres kehitti tutkimustensa perusteella arviointimenetelmän sekä terapeutin lähestymistavan sensorisen integraation ongelmiin. Ayresin jälkeen sensorisen integraation teoriaa ja siihen pohjautuvia menetelmiä on edelleen kehitetty mm. GOAL:in kehittäjä Lucy Millerin ja hänen työryhmänsä toimesta. (SITY ry n.d; Ayres 2008: 23.)

Sensorinen integraatio on aivoissa tiedostamatta tapahtuvaa aistitiedon jäsentämistä. Aistit (maku, haju, näkö, kuulo, tunto, haju, liike, painovoima ja asento) ottavat vastaan tietoa, jonka sensorinen integraatio jäsentää ja käsittelee keskushermostossa. Aivoihin jäsentyneenä saapuvat aistimukset mahdollistavat havaintojen tekemisen, käyttäytymisen ja oppimisen. Jos aistimukset eivät jäsenny asianmukaisesti voi se aiheuttaa ongelmia monilla elämän alueilla. Täydellistä aistitiedon jäsentymistä ei tapahdu kenenkään aivoissa. Heikon sensorisen integraation eli sensorisen integraation häiriön pystyy havaitsemaan koulutettu terapeutti tarkkailemalla lasta jokapäiväisissä toiminnoissa ja leikeissä tai standardoidun testin avulla. (Ayres 2008: 29 – 34; SITY ry n.d.)

Sensorinen integraatio kehittyy lapsen ensimmäisen seitsemän vuoden aikana. Kaikilla kehitys tapahtuu samassa järjestyksessä, mutta eri tahtiin. Lapsilla on luonnostaan tarve ja halu kehittää sensorista integraatiota, joka luo perustuksen muulle monimutkaiselle ja kypsemälle kehitykselle. (Ayres 2008: 44 – 45.)

Sensorisen integraation häiriö (SI-häiriö) on keskushermoston toimintahäiriö, joka voi aiheuttaa monenlaisia oireita. Lapsi, jolla on sensorisen integraation häiriö näyttää terveeltä ja voi olla todella älykäs, mutta samalla hän voi olla kömpelö, pelokas ja aggressiivinen. Lapsilla on vaikeuksia oppia ja itseluottamus on puutteellinen. Heidän kehitys eri taitoalueiden välillä on epätasaista. Syytä SI-häiriön syntyyn ei tiedetä vielä varmasti. (Kranowitz 2004: 16, 39; Ayres 2008: 87 – 91.)

Taulukko 2. Sensorisen integraation kehitys (Kranowitz 2004; 61)

Taulukossa 2. on selitetty sensorisen integraation kehitys vauvasta kouluikään. Sensorinen integraatio rakentuu kuin palikkatorni kerros kerrokselta, jossa jokainen kerros tarvitsee edellisten kerrosten tukea kehittyäkseen. (Kranowitz 2004; 62.)

3.1 Hermosto ja aistit

Hermosto koostuu kahdesta suuresta aivopuoliskosta, pikkuaivoista, aivorungosta, selkäytimestä sekä lukuisista hermoista, jotka kulkevat kehon eri osiin. Aistimukset ovat hermostonravintoa, joita hermosto käsittelee mahdollistaakseen tarkoituksenmukaisia kehon asentoja ja liikkeitä sekä tilanteenmukaisia tunteita, muistoja, oppimista ja ajatuksia. (Ayres 2008: 60 – 61,74.)

Sensorisen integraation teoria keskittyy ensisijaisesti vestibulaariseen, proprioseptiiviseen ja taktiliseen järjestelmään, mutta teoria koskee kaikkia aistijärjestelmiä. (Yack-Sutton- Aquilla 2001: 49).

3.2 Taktilinen aistijärjestelmä

Tunto eli taktilinen aistijärjestelmä on ihmisen aistijärjestelmistä laajin. Se kehittyy jo lapsen ollessa kohdussa. Tuntoaistin toimiminen heti syntymästä asti on tärkeää, sillä tuntoaistin kautta voidaan laukaista vastasyntyneen henkiinjäämisen kannalta välttämättömiä refleksejä kuten vauvan pään kääntyminen kosketuksesta etsiäkseen ruokaa. (Ayres 2008: 77; Yack ym. 2001: 49.)

Taktilinen järjestelmä vastaanottaa iholta kosketukseen liittyvää tietoa reseptorisoluilla, joita on kaikkialla kehossamme. Reseptorisolut vastaanottavat aistiärsykyitä kosketuksesta, lämpötiloista, paineesta, kivusta sekä ihokarvojen liikkeestä sekä kehittävät omalta osaltaan kehontietoisuutta ja motorisen suunnittelun kykyä. Päivittäiset toiminnot kuten pukeutuminen, syöminen ja koulutehtävistä suoriutuminen vaativat toimivaa taktilista järjestelmää. Kehon saadessa liian vähän taktilisia ärsykyitä joutuu hermoston toiminta herkästi epätasapainoon. (Ayres 2008: 77 – 78; Yack ym. 2008: 50.)

Ayresin mukaan voidaan erottaa kaksi pääasiallista tapaa reagoida taktiliseen tietoon: puolustava eli suojaava ja erotteleva eli tutkiva. Suojaava järjestelmä saa meidät välttämään vaarasta viestivää tuntoastikokemusta sekä reagoimaan mahdolliseen vaaraan. Erottelevan aistijärjestelmän avulla voimme tuntea, onko jokin esine pehmeä vai kova ja voimme esimerkiksi erottaa tunnustelemalla, onko taskussamme oleva avain kotiin vai autoon tarkoitettu. Puolustava ja erotteleva järjestelmä täydentävät toisiaan ja toimissaan tasapainossa saavat ne meidät tiedostamaan automaattisesti mikä kosketus on

miellyttävä, mikä epämiellyttävä ja mistä kosketuksesta ei tarvitse välittää. (Ayres 2008: 282; Yack ym. 2008: 50 – 51.)

3.3 Vestibulaarinen aistijärjestelmä

Vestibulaarinen aistijärjestelmä eli painovoima- ja liikeaistijärjestelmä antaa tietoa liikkeestä ja siitä mikä on asentomme suhteessa painovoimaan. Painovoimareseptorien ja kaarikäytävien reseptoreiden lähettämät aistiärsykkeet kertovat sen liikummeko me vai olemmeko paikoillamme, lisäksi se ilmoittaa liikkeen suunnan ja sen millä nopeudella liikumme. (Ayres 2008: 80; Yack ym. 2008: 54; SITY ry n.d.)

Vestibulaarisen järjestelmän reseptorit sijaitsevat korvakäytävän perällä sisäkorvassa. Sisäkorva sisältää luusta muodostuvan rakenteen ”simpukan”, jossa sijaitsevat sekä kuuloreseptorit että kahdenlaiset vestibulaaritimakkeet. Painovoimaan reagoivat vestibulaariset reseptorit muodostuvat hiusmaisiiin neuroneihin kiinnittyneistä pienistä kalsiumkarbonaattikiteistä. Painovoiman vetäessä kiteitä alaspäin liikuttavat ne hiusmaisii soluja, jotka aktivoivat vestibulaarisen hermon hermosäikeitä. Pään liikkueessa ylhäältä alas, muuttuu painovoiman suunta kalsiumkarbonaattikiteissä. (Ayres 2008: 79 – 80.)

Kaarikäytävissä sijaitsevat vestibulaaritimakkeet ovat nesteen täyttämii. Pään liikkueessa nopeassa tahdissa pakkautuu liikkueva neste kaarikäytävän takaseinään, jolloin paine stimuloi kaarikäytävien sisällä olevia reseptoreita. Kaarikäytävistä tulevaa aistitietoa kutsutaan liikeaistiksi sensorisen tiedon muuttueessa aina, kun pään liikkeen nopeus tai suunta vaihtuu. (Ayres 2008: 80.)

Vestibulaaritimakkeet käsittelevät vestibulaarisen aistitiedon lisäksi lihaksista, nivelistä, iholta sekä näkö- ja kuuloreseptoreista tulevaa aistitietoa (Ayres 2008: 113). Vestibulaarinen ja visuaalinen aisti liittyvät läheisesti toisiinsa. Ne kertovat meille meidän liikkueessamme sen, liikkuevatko ympärillä olevat esineet vai pysyvätkö ne paikallaan. Suhteemme maahan kehitty vestibulaarisen järjestelmän avulla, joten pystymme ilman näköaistiakin sanomaan olemmeko pysty- vai vaakasuorassa asennossa. (Yack ym. 2001: 54 – 55.)

Vestibulaarisesta järjestelmästä tuleva tieto on välttämätön lihasten jänteveydelle eli tonukselle, jota tarvitaan asennon ja liikkeen säätelyssä sekä valmiudelle tehdä työtä.

Vestibulaarinen järjestelmä havaitsee liikkeet, jotka ovat nopeita, hitaita tai rytmisiä sekä erottaa pyörivän, kiihtyvän ja hidastuvan liikkeen. Vestibulaariset aistimukset voivat kiihdyttää hermostoa kuten pyöriminen tai olla rauhoittavia kuten hidas keinuminen. (Yack ym. 2001: 55.)

3.4 Proprioseptiivinen aistijärjestelmä

Proprioseptiivinen aistijärjestelmä auttaa meitä liikkumaan ja havainnoimaan tunto- ja liikekokemuksia. Se kertoo meille ruumiinosiemme asennon ja niiden suhteen toisiinsa, muihin ihmisiin sekä esineisiin. Sillä tarkoitetaan tiedostamatonta tunnetta kehon asennoista, jonka tuottavat lihasten supistuminen ja venyminen sekä luiden välisten nivelten taipuminen, oikaisu, veto ja puristuminen. Proprioseptiivisen aistitiedon avulla tiedämme, kuinka paljon voimaa lihastemme tarvitsee tuottaa, missä asennossa kehon osat ovat ja miten ne liikkuvat. Proprioseptiivisen järjestelmän reseptorit sijaitsevat lihaksissa, jänteissä, nivelsiteissä, nivelkapseleissa ja sidekudoksessa. Ihmisen kehossa olevasta suuresta lihas- ja nivelmäärästä johtuen proprioseptiivinen järjestelmä on kooltaan lähes yhtä suuri kuin taktilinen järjestelmä. (Ayres 2008: 78; Yack ym. 2001: 59.) Proprioseptiivinen ja vestibulaarinen aistijärjestelmä toimivat limittäin ja yksi proprioseptiivisen aistijärjestelmän tehtävistä on auttaa aivoja säätelemään vestibulaarisen aistijärjestelmän toimintaa. (Ayres 2008: 120; Yack ym. 2001: 59.) Liian vähäinen proprioseptiivinen aistitieto tekee liikkeistä kömpelöitä, hitaita ja vaativat enemmän ponnisteluja (Ayres 2008: 79).

Toimiva proprioseptiivinen aistijärjestelmä saa meidät tietoiseksi kehostamme, jolloin voimme alitajuisesti laatia kehonkartan, jonka avulla voimme määritellä kehomme alkua ja loppuasennon toiminnan aikana. Toimiva proprioseptiivinen aistijärjestelmä kehittää osaltaan motorista suunnittelua eli kykyä sarjoittaa, organisoida, suunnitella ja toteuttaa liiketoimintoja. Proprioseptiiviset aistimukset voivat olla sekä rauhoittavia että kiihottavia ja liikkeet, jotka saavat lihakset venymään ja työskentelemään voimakkaasti, voivat auttaa vireystilan säätelyssä. Proprioseptiiviset aistimukset ylikuormittavat harvoin hermostoa. (Yack ym. 2001: 59 – 60.)

4 ICF – luokitus

GOAL – arviointimenetelmän taustalla vaikuttaa kansainvälinen ICF – luokitus (International Classification of Functioning, Disability and Health). (Miller ym. 2013: 1). ICF – luokitus kuvaa vamman tai sairauden vaikutusta yksilön terveydentilaan, koostuen yksilön ja ympäristötekijöiden yhteisvaikutuksesta ja se sopii käytettäväksi moniammatillisessa yhteistyössä (Miller ym. 2013: 1; Thl 2014). Lasten ja nuorten osallistumiseen liittyvien ongelmien kasvaessa ja muuttuessa luonteeltaan monimuotoisimmiksi on dynaaminen viitekehys tarpeen kuvaamaan lasten ja nuorten toimintakykyä sekä siihen vaikuttavien tekijöiden ymmärtämistä. Interventioiden tarkastelu ICF – luokituksen suoritukset ja osallistuminen osa-alueen mukaisesti, antaa tietämystä motorisesta kontrollista sekä motorisen oppimisen periaatteista. (Launiainen 2008.)

ICF – luokitus on Maailman terveysjärjestön WHO:n luokitusperheeseen kuuluva toimintakyvyn, toimintarajoitteiden ja terveyden kansainvälinen standardi, joka kuvaa väestön toimintaedellytyksiä (ICF 2004: 3).

ICF – luokitus on jaettu kahteen osaan, joista kumpikin koostuu kahdesta osa-alueesta:

Osa 1. käsittelee toimintakykyä ja toimintarajoitteita. Ruumiin ja kehon toimintoilla tarkoitetaan ruumiin/kehon fysiologisia muutoksia ja ruumiin rakenteella anatomisia muutoksia. Suoritukset ja osallistuminen osa-alueessa kuvataan ne aihealueet, jotka kuvaavat toimintakykyä sekä suorittamista yksilön ja yhteiskunnan näkökulmasta.

Osa 2. kontekstuaaliset tekijät koostuvat kahdesta osa-alueesta eli ympäristötekijöistä ja yksilötekijöistä. Ympäristötekijöillä tarkoitetaan henkilön fyysistä, sosiaalista ja asenneympäristöä, jossa ihmiset elävät ja asuvat. (ICF 2004: 7 – 11.) Yksilötekijöitä kuten sukupuolta, ikää, elämäntapoja tai tapahtumia ei ole määritelty tai luokiteltu ICF –luokituksessa. (Arviointijulkaisu 2010.)

ICF –luokituksesta on laadittu lapsille ja nuorille ICF – CY -versio (Children and Youth) (2007) kuvaamaan yksityiskohtaisemmin toimintaympäristöjä ja erilaisia toimintoja. ICF

– CY:ssä alueet ja pääluokat ovat yhteneväiset ICF –luokituksen kanssa, tarjoten yksityiskohtaisemman työvälineen määritelmien laajentamiseen ja uusien koodien lisäämiseen syntymästä aina 17 -ikävuoteen asti. (Paltamaa n.d.)

ICF –luokitus ei tarjoa valmista toimintakyvyn arviointimenetelmää vaan viitekehysten moniammatilliselle työryhmälle, jonka avulla voidaan varmistaa moniammatillista työnjakoa toimintakyvyn, toimintarajoitteiden ja terveyden arvioinnissa eri alan asiantuntijoiden työn painottuessa ICF –luokituksen eri osa-alueille. (Paltamaa n.d; Arviointijulkaisu 2010.) Toimintaterapian näkökulmasta ensisijaisena kiinnostuksen kohteena on ICF –luokituksen osallistuminen käsite, joka on lähellä yksilön, ympäristön ja toiminnan vuorovaikutuskäsitettä. (Arviointijulkaisu 2010).

5 9 – 12 -vuotiaan lapsen motoriiikan kehitys

Tässä opinnäytetyössä keskitymme kuvaamaan alakoulun 9 – 12-vuotiaiden lasten kehityksen vaiheita, minkä kehityksellisen ikähaarukan sisälle opinnäytetyössämme arvioitavat 10 – 10.5-vuotiaat lapset sijoittuvat. Lasten kehittyessä yksilölliseen tahtiin on tarkkojen kehitysvaiheiden kuvaaminen kuitenkin mahdotonta. Arviointeja tehtäessä on tärkeä tietää lapsen normaalikehitys.

7 – 12 -vuotiaiden lasten kehitysvaiheesta käytetään yleisesti nimitystä latenssivaihe, mutta yksilöllisistä eroista johtuen osa lapsista on jo esipuberteettivaiheessa (Rödspam 1992: 23). Jarasto (1998: 47) kuvaa teoksessaan esipuberteetin alkavan tytöillä keskimäärin 9 – 12 -vuoden iässä ja pojilla paria vuotta myöhemmin. Esipuberteetti käynnistyy yhä aikaisemmassa vaiheessa ja sen ikähajonta on kasvanut. Esipuberteetti-ikäisissä lapsissa näkyy voimakas fyysinen kasvu, jonka nopeus ja kesto vaihtelevat yksilöiden välillä. (Jarasto – Sinervo 1998: 47.) Tämän ikäisillä lapsilla on myös usein taantumista motoristen taitojen suhteen. Tämä voi vaikuttaa heidän valmiuksiin ja siihen, että he usein vaikuttavat huolimattomilta ja kömpelöiltä liikeratojen uudistumistarpeen vuoksi, vaikka ovat fyysisesti ajatellen yleensä varsin voimakkaita ja kestäviä. (Rödspam 1992: 68; Miettinen 1999: 16.) Esipuberteetti-ikäisten lasten on usein vaikea pysyä paikallaan ja he vaikuttavat usein rauhattomilta keikkuen tuolilla, rummuttaen sormilla tai irvistellen. Heillä on jatkuvasti jotain tekeillä ja he uhkuvat motorista toiminnanhalua ja kaipaavat elämäänsä jännitystä sekä vauhtia. (Jarasto – Sinervo 1998: 53; Rödspam 1992: 68.)

Motorisella kehityksellä tarkoitetaan jatkuvaa etenevää prosessia, joka alkaa hedelmöitymishetkestä ja noudattaa tiettyjä yleisluonteisia piirteitä. Virikkeellisen oppimisympäristön ja normaalit oppimisedellytykset omaavalla lapsella on valmiudet omaksua motorisia taitoja, joiden saavuttamisessa tiettyyn ikätasoon mennessä on havaittavissa kuitenkin yksilöllisiä eroja. (Jaakkola 2013: 174.) Pieni lapsi elää karkean hallinnan vaihetta, jolloin liikkeissä on havaittavissa koko kehon ja suurten osien liikkeet, liikkeiden ollessa vielä eriytymättömiä. Karkean hallinnan vaiheesta edetään taloudellisen hallinnan vaiheeseen eli hienokoordinaatioon, jolloin tilalle tulevat tarkemmat ja eriytyneet liikkeet. Kehityksen edetessä vakiintumisen ja mukautumisen vaiheeseen tarpeettomat myötäliikkeet häviävät liikkeen alan pienentyessä ja jäsentyessä. (Autio 1995: 53; Jaakkola 2013: 173.)

Motorisen kehityksen nopeuteen vaikuttavat yksilön geeniperimä, fyysinen kasvu sekä ympäristön tarjoamat virikkeet. Lapsen neutraalijärjestelmän vakiintumattomuus vaikuttaa osaltaan lasten motoristen taitojen vaihtelevuuteen. (Nuori Suomi 2008.) Liikunnallisissa taidoissa lasten erot saattavat poiketa useamman vuoden suhteessa kehityksikään (Miettinen 1999: 16). Motorinen oppiminen vaatii jatkuvaa sensorisen järjestelmän muautumista, kehossa tapahtuvien mittasuhteiden muuttuessa. Kognitiivinen toiminta liittyy aina motoriseen toimintaan kuten havaitsemiseen ja toiminnan suunnitteluun. Kognitiiviset taidot kehittyvät lapsen liikkussa. Kognitiivisen kehityksen kautta lapsi oppii uusia motorisia taitoja sekä hyödyntämään aistien kautta tulevaa tietoa motorisen oppimisprosessin myötä. (Nuori Suomi 2008.) Tässä kehitysvaiheessa uusien taitojen oppiminen on lapsille helpompaa, kuin missään muussa kehitysvaiheessa. Lapset oppivat monimutkaisia liikesarjoja, liikuntaelimistö on hyvin kehittynyt ja hienomotoriikan kehittyessä liikkuminen muuttuu sujuvammaksi. (Miettinen 1999: 16.)

Kouluikää edeltävät vuodet ovat motoristen taitojen oppimisen kulta-aikaa, jolloin lapset ovat oppineet suurimman osan motorisista perustaidoista. Motorisiin perusvalmiuksiin kuten kävelemiseen ja pallon heittämiseen on lapsella olemassa biologiset edellytykset jo ennen kouluikää. Perustaitojen kehittyminen edistyneimmälle tasolle vaatii päivittäisiä toistoja ja harjoitteita toimintaa tukevassa ympäristössä. (Nuori Suomi 2008.) Jos lapsi ei ole ennen kouluikää saavuttanut motoristen perustaitojen automaatiotasoa, voi hän oppia sen kehityksen muissa vaiheissa, elinympäristön tukiessa ja kannustaessa kyseisten taitojen kehittymistä (Jaakkola 2013: 175). Ympäristön sosiaalistavalla vaikutuksella on todettu olevan merkitystä verrattaessa tyttöjen ja poikien motoristen taitojen eroja. Tytöt ovat poikia taitavampia hienomotoriikkaa ja taitoja vaativissa tehtävissä, poikien ollessa parempia juoksussa sekä pituushypyssä. Neuraalisen järjestelmän kypsymisellä sekä perimällä on myös vaikutusta sukupuolten välisiin eroihin. (Nuori Suomi 2008.)

Erikoistuneiden taitojen oppimisvaiheessa lapset alkavat olla kiinnostuneita erilaisista urheilulajeista ja ovat valmiita haastavampien lajitaitojen harjoitteluun ja oppimiseen, esimerkkinä lumi- ja rullalautailu. Aikaisemmin opitut perusliikkeet vakiintuvat ja varmentuvat, kehityksen johtuessa pääasiassa hermostollisesta kehityksestä. Lihasvoimien kehittyminen ei ole vielä alkanut täydellä teholla ja luontainen notkeus ja liikkuvuus alkavat laskea ilman harjoittelua. (Jaakkola 2013: 175; Kauranen 2011: 354.) Suorituksellinen kehittyminen edellyttää kuitenkin riittävää motoristen perustaitojen hallintaa. Motoriset

perustaidot sisältävät tasapaino-, liikkumis- ja väline käsittelytaidot, jotka ovat esitetty taulukossa 3. (Jaakkola 2013: 175.)

Taulukko 3. Motoriset perustaidot (Jaakkola 2013: 175.)

<i>Tasapainotaidot</i>	<i>Liikkumistaidot</i>	<i>Välineen käsittelytaidot</i>
kääntyminen	käveleminen	heittäminen
venyttäminen	juokseminen	kiinniottaminen
taivuttaminen	ponnistaminen	potkaiseminen
pyörähtäminen	loikkaaminen	kauhaiseminen
heiluminen	hyppääminen esteen yli	iskeminen
kieriminen	laukkaaminen	lyöminen ilmasta
pysähtyminen	liukuminen	pomputteleminen
väistyminen	harppaaminen	kierittäminen
tasapainoilu	kiipeäminen	potkaiseminen ilmasta

Edellä mainitut välinekäsittelytaidot voidaan jakaa kahteen ryhmään, karkeamotorisiin ja hienomotorisiin. Suurten lihasryhmien hallintaan ja liikkumiseen tarvittavien karkeamotoristen taitojen avulla lapsi pystyy kierimään, pompottamaan palloa, lyömään, heittämään sekä käsittelemään erilaisia esineitä, telineitä ja välineitä. Hienomotorisiin tehtäviin tarvitaan pienten lihasten hallintaa, joiden avulla saavutetaan täsmällisyyttä ja tarkkuutta. Hienomotorisia taitoja ovat esimerkiksi piirtäminen, leikkaaminen, soittaminen ja kengännauhojen sitominen. Hienomotoriikan vaiheet etenevät tarttumisrefleksistä kykyyn kirjoittaa dominoivaa kättä käyttäen. Kirjoittaminen ja saksilla leikkaaminen vaativat hyvää silmän ja käden yhteistyötä, jota voidaan harjoittaa erilaisilla karkeamotorisilla harjoitteilla kuten mailapallopeleillä, mailan toimiessa ikään kuin isona kynänä. (Karvonen 2000: 17,35.) GOAL – testin tehtävät on kehitetty mittaamaan jokapäiväisessä elämässä tarvittavia motorisia taitoja, joita tarvitaan kouluikäisen lapsen selviytymiseen päivittäisissä toiminnoissa.

6 Tutkimus

Alkuperäinen tutkimuskysymyksemme oli *Miten GOAL –arviointimenetelmän normit soveltuvat suomalaisille 10 – 10,5 -vuotiaille lapsille?* Selvittääksemme vastauksen tutkimuskysymykseen lähdimme keräämään tutkimusaineistoa, mikä tässä opinnäytetyössä tarkoittaa GOAL –arviointimenetelmällä saatuja testaustuloksia.

Tutkimuksemme on otantatutkimus, jossa perusjoukosta (suomalaiset 10 – 10,5 -vuotiaat) tarkasteltavaksi otettiin osajoukko eli otos. Tutkimusaineiston keräämiseen käytimme harkinnanvaraista otantaa. Harkinnanvaraisessa otannassa pyritään saamaan kaasan otantajoukko (tutkimusjoukko), joka mahdollistaa mahdollisimman objektiivisen ja tasapuolisen tuloksen. (Holopainen – Pulkkinen 2008: 29, 36.)

Prosessin varhaisessa vaiheessa otimme yhteyttä kuntien opetustoimiin, joista kysimme alustavaa lupaa saada olla yhteydessä alueiden kouluihin. Kouluissa tehtävä tutkimus edellyttää monenlaisia lupamenettelyjä ja tutkimuslupa tulee hakea kaikkiin opinnäytetöihin, joista syntyy julkaistavaa materiaalia riippumatta siitä, kerätäänkö aineistoa kirjallisesti vai haastattelemalla, mukaan lukien ääni- ja kuvatallenteet. (Vantaa n.d). Alustavan luvan myöntämisen jälkeen aloimme kartoittamaan alueen opetustoimen alaisten koulujen kiinnostuksen yhteistyöhön. Opetustoimiin lähetettäviin tutkimuslupahakemuksiin tulee liittää suunnitelmapaperi, joten pääsimme tekemään hakemuksia vasta suunnitelmaseminaarien ja suunnitelmapaperin hyväksymisen jälkeen joulukuussa 2014.

Tutkimuslupa tulee saada kaupungin opetushallinnolta, koulun opettajilta ja koulun johdolta. Lisäksi lapsen osallistuminen tutkimukseen edellyttää huoltajan tai muun laillistettun edustajan lupaa. Lasten omaa tahtoa pitää kuitenkin kunnioittaa, eikä testiä saa suorittaa huoltajan suostumuksesta huolimatta, jos lapsi sitä vastustaa. (Mäkinen 2006: 65; Kuula 2006: 149.)

Koulujen saaminen mukaan tutkimukseen osoittautui ennakoitua hankalammaksi. Olimme yhteydessä seitsemän kunnan opetustoimeen Uudenmaan alueelta ja yli viidenkymmenen koulun rehtoreihin. Otimme yhteyttä yksityisiin ja kunnallisiin alakouluihin sähköpostitse, puhelimitse ja henkilökohtaisesti useampaan otteeseen. Omat haasteet lupaprosessien eteenpäinviemisessä asetti pitkä joululoma sekä koulujen hiihtoloma-

viikko, jolloin yhteistyö koulujen kanssa ei ollut mahdollista. Kysyimme muutamasta urheiluseurasta ja yksityiskoulusta halukkaita pilotointiin osallistujia, mutta yhteistyömme kariutui siihen, että he olisivat halunneet lapsien tulokset ja ohjausta niille lapsille, joilla testin perusteella olisi mahdollisesti haasteita. Muita syitä kieltäytymiseen oli rehtoreiden mukaan opettajien kiireet ja muut projektit. Lisäksi osa kouluista ilmoitti osallistuvansa valtakunnalliseen TIMSS – tutkimukseen, joka kohdistui samaan ikäluokkaan. TIMSS (Trends in International Mathematics and Science Study) tutkimuksessa mitataan matematiikan ja luonnontieteiden oppimistuloksia perusopetuksen neljännellä ja kahdeksannella vuosikurssilla (OPH n.d).

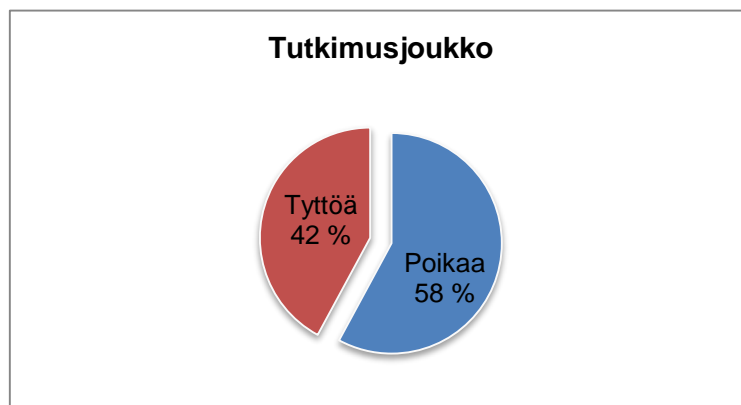
Aktiivisesta yrittämisestä huolimatta emme saaneet kasaan tarvittavaa vähintään kolmenkymmenen (≥ 30) lapsen tutkimusjoukkoa, mikä tarvitaan, kun halutaan luotettavasti verrata kahden toisistaan riippumattoman ryhmän otoskeskiarvojen välisiä eroja (Holopainen – Pulkkinen 2008: 184 – 185). Minkä seurauksena muokkasimme tutkimuskysymyksemme seuraavanlaiseksi: *Miten GOAL –arviointimenetelmä soveltuu suomalaisille 10 – 10, 5 -vuotiaalle lapsille?*

6.1 Tutkimusjoukko

Yhteistyöhön lupautui kaksi koulua Uudenmaan alueelta, joista kummastakin kaksi neljättä luokkaa. Toimitimme kouluille lupalaput jaettavaksi oppilaiden huoltajille, joiden pohjalta kartoitimme sopivan ikäiset ja halukkaat osallistujat tutkimukseen. Yhteistyöluokilla oli oppilaita yhteensä 86, joista testasimme 25 lasta. Testatattujen lasten tuloksista jouduimme hylkäämään 6. Syinä tulosten hylkäämisille oli ikärajan ylittäminen, kuntoutuksessa käyminen sekä arvioinnin toteutuksen jääminen kesken olosuhteiden pakosta. Oman haasteen tutkimusjoukon kokoon saamiseksi toi testin varsin pieni ikäotanta.

Tutkimukseen osallistuneiden lasten tuli olla iän mukaisella normaaliluokalla. Lieviä oppimisvaikeuksia ja käytöshäiriöitä ei seulottu pois, koska ne kuuluvat normaalisti väestössä esiintyvään variaatioon. Lapset, joilla on erityisen tuen päätös tai jos he käyvät / ovat käyneet toiminta-, puhe- tai fysioterapiassa suljettiin tämän tutkimuksen ulkopuolelle. (Miller ym. 2013.)

Teimme testit luvat saatuamme helmi - maaliskuussa 2015, jolloin yhteistyöhön mukaan lähteneistä neljänsien luokkien oppilaista 10 – 10,5 -vuotiaita olivat syys- joulukussa syntyneet lapset.

Kuvio 1. Tutkimusjoukko

Tutkimusjoukko koostui 19 koululaisesta, joista tyttöjä oli 8 ja poikia 11. Kuviossa 1. näkyy tyttöjen ja poikien osuus prosentteina.

6.2 Testauksen toteutus

Testaukset tehtiin lapsien koulupäivien aikana helmi- ja maaliskuussa 2015. Arviointiin osallistui yksi lapsi kerrallaan. Kirjasimme testitilanteessa pisteet alkuperäisistä kaa- vakkeista kopioituihin pisteytyskaavakkeisiin. Laskimme pisteet yhteen myöhemmin ma- nuaalin ohjeiden mukaisesti.

Arviointitilanteessa meillä oli käytössä testin anto-ohjeet, jotka oli suomennettu SITY ry:n toimesta. Tehtävässä 3. tarvittavat paperilaatikkopohjat meillä oli alkuperäisistä kopioi- tuja sekä paperileikkurilla alkuperäisen kokoisiksi leikattuja. Amerikassa on käytössä hie- man meidän A4 kokoista paperiarkkia isompi paperikoko, joten halusimme arvioinnin luotettavuuden kannalta saada käyttöön oikean kokoiset paperilaatikko pohjat.

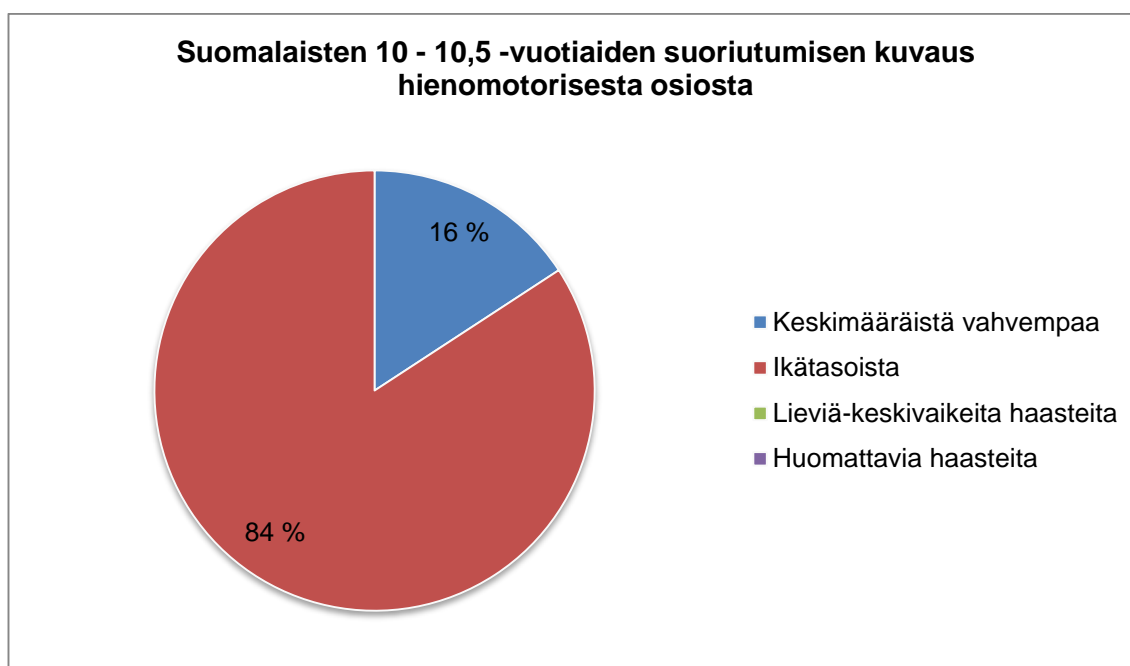
Saimme luotua arviointitilanteeseen ystävällisen ja kannustavan ilmapiirin ja lapset toi- mivat testitilanteessa yhteistyössä. Osa lapsista selvästi jännitti testitilannetta, mutta ren- toutuivat tehtävien edetessä. Suurin osa lapsista oli hyvin motivoituneita, mutta joukkoon

mahtui myös muutama lapsi, jonka toiminnassa oli selvästi huomattavissa motivaation puutetta. Pari lasta kertoi osallistuvansa testiin huoltajan vaatimuksesta, tästä huolimatta he suorittivat testin loppuun ja kuvailivat tehtäviä kivoiksi. Keskustelimme asiasta ja kerroimme lapsille testiin osallistumisen olevan vapaaehtoista ja oikeudesta lopettaa testi missä vaiheessa tahansa.

7 Tulokset

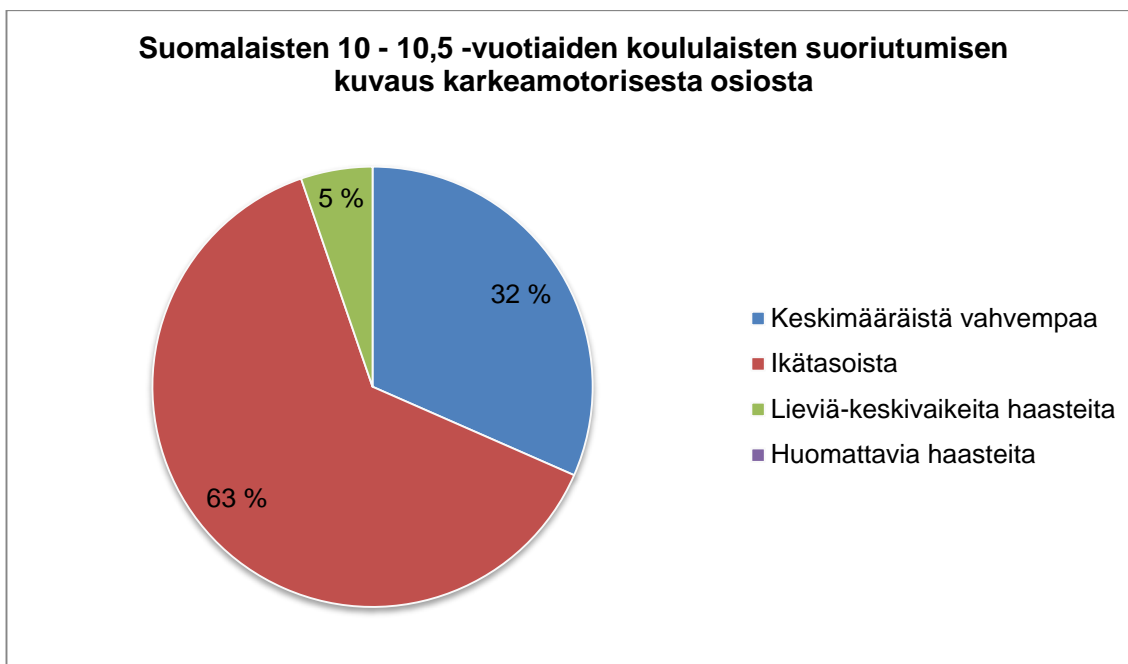
Alustavien käyttökokemusten perusteella voidaan todeta, että GOAL – testi soveltuu käytettäväksi arvioitaessa suomalaislapsia. Tarkkaa analyysia tuloksista tilasto-ohjelmien avulla emme kuitenkaan lähteneet tekemään, koska tutkimusjoukko jäi määrällisesti liian pieneksi. Näin ollen tuloksia ei voida pitää täysin luotettavina ja vertailukelpoisina. Tutkimusjoukko käsitti 19 iältään 10 – 10,5 vuotiasta koululaista. Saamamme tulokset toimitimme SITY ry:lle pilotoinnin mahdollista jatkamista varten.

Testattuamme koululaiset laskimme heidän pisteet yhteen saaden raakapisteet (raw score), jotka muutimme GOAL:in manuaalissa olevien taulukoiden avulla ikään suhteutettuihin normipisteisiin (standar score). Kuviossa 2. ja 3. on esitetty miten 10 – 10,5-vuotiaat suomalaiset lapset suoriutuivat suhteessa amerikkalaisiin samanikäisiin lapsiin.

Kuvio 2. Suomalaisten 10 – 10,5 – vuotiaiden suoriutumisen kuvaus hienomotorisesta osiosta

Saamiemme tulosten perusteella 84 % 10 – 10,5 -vuotiaista suomalaislapsista suoriutuu amerikkalaislapsiin nähden ikätasoisesti GOAL – testin hienomotorisesta osiosta ja 16 % keskimääräistä vahvemmin.

Kuvio 3. Suomalaisten 10 – 10,5 –vuotiaiden koululaisten suoriutumisen kuvaus karkeamotorisesta osiosta

Karkeamotorisessa osiossa on havaittavissa enemmän hajontaa. Testaamistamme koululaisista ikätasoisesti suoriutui 63 % ja keskimääräistä vahvemmin suoriutui 32 %. Koululaisista 5 % oli havaittavissa lieviä – keskivaikeita haasteita (kuvio 3.).

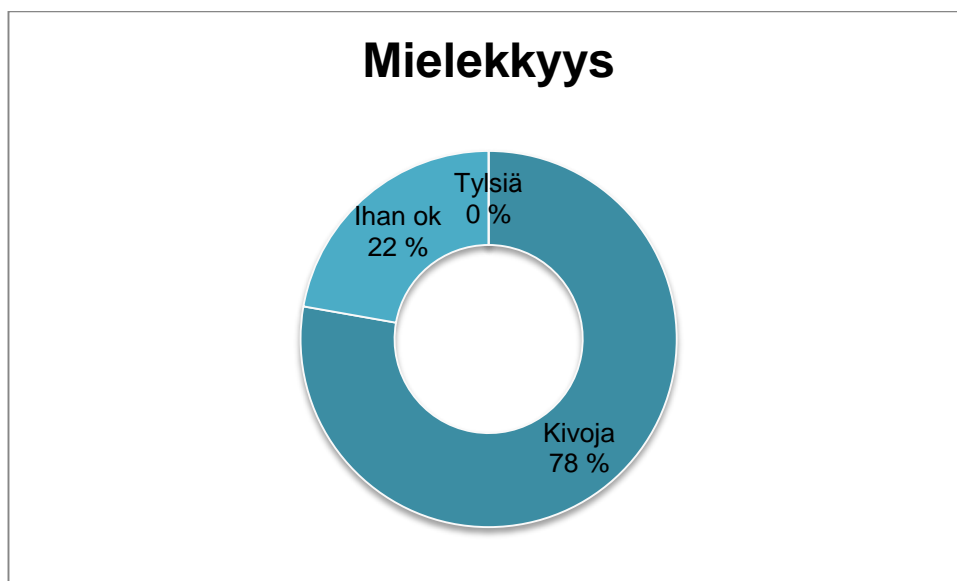
Saamiemme tulosten perusteella voidaan siis sanoa, että 10 – 10,5-vuotiaat suomalaislapset suoriutuivat pääasiassa ikätasoisesti tai keskimääräistä vahvemmin tämän tutkimusjoukon osalta.

7.1 Käyttökokemukset

Arvioijan näkökulmasta GOAL –testiä oli helppo käyttää. Ohjekirja sisälsi selkeät ohjeet ja kuvat testin tehtävistä, sekä kirjalliset ohjeet tehtävien annosta. Ohjekirjan ohjeita noudattamalla oli helppo taata lapsille samanlainen ohjeistus tehtävistä. Pisteytyslomakkeessa oli selkeästi eritelty tehtävät pisteytyksineen, joten suorituksen kirjaaminen oli arviointitilanteessa sujuvaa. Arviointitilan valmistelu ennen jokaisen lapsen suoritusta vie aikaa tilasta riippuen 10 – 15 minuuttia, koska osa tehtävistä vaatii etukäteisvalmistelua.

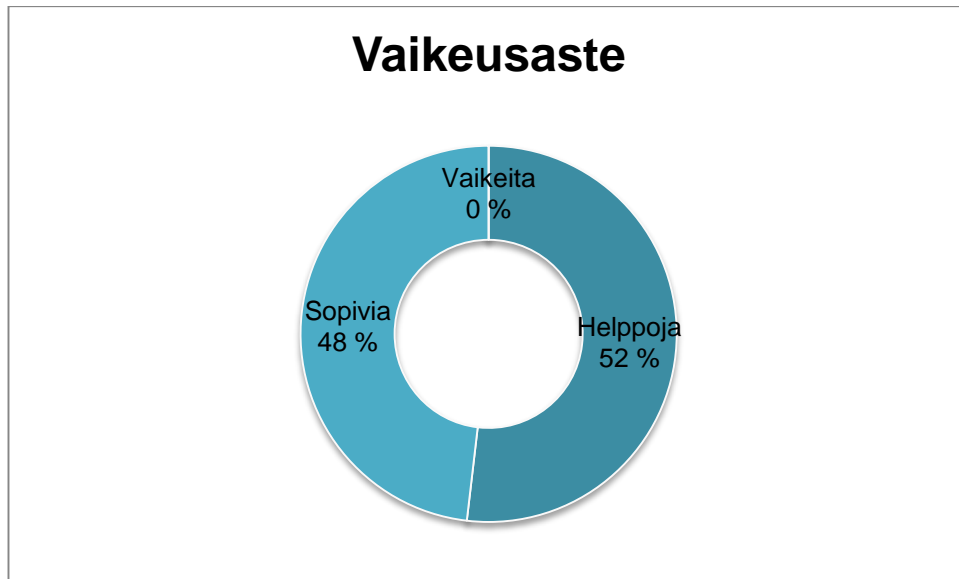
Manuaalissa testin arvioitu kesto vaihtelee 45 – 60 minuutin välillä, mutta saimme huomata, että lasten suoriutumisenopeudessa oli varsin suuria eroja. Nopeimmat suoriutuivat testistä kolmessakymmenessä minuutissa ja hitaimmilla aikaa meni tunnin verran.

Testin lopuksi lapset saivat palautekaavakkeissa olevien hymiöiden avulla sekä suullisesti arvioida tehtävien mielekkyyttä ja vaikeusastetta vastaamalla kysymykseen: tehtävät olivat mielestäni? Vastausvaihtoehdot tehtävien mielekkyyttä arvioitaessa olivat kivoja, ihan ok tai tylsiä. Koululaisista 78 % koki tehtävät kivoiksi ja loput 22 % vastasivat vaihtoehdon ihan ok.

Kuvio 4. Mielekkyyys

Vaikeusastetta arvioitaessa vaihtoehtoja oli myös kolme ja ne olivat helppoja, sopivia ja vaikeita. 52 % koululaisista koki tehtävät helpoiksi ja loput 48 % sopiviksi. Mielekkyyys ja vaikeusastetta kuvaaviin prosentteihin laskettiin mukaan myös lapset, jotka eivät iän puolesta sopineet pilotointiin.

Kuvio 5. Vaikeusaste

Oppilaista suurin osa nimesi pallotehtävät mielekkäimmiksi tehtäviksi. Useat testiin osallistuvista koululaisista kertoi harrastavansa palloilulajeja vapaa-ajallaan. Hienomotoriikkaa vaativa pöytätyöskentely ei ollut kaikkien poikien mieleen. Vaikein tehtävä lasten mielestä oli numeroyhdistelmälukon avaaminen, joka onnistui vain yhdeltä testiin osallistuneelta lapselta.

Testivälineistö oli pääosin tuttua suomalaisille koululaisille, poikkeuksen toi numeroyhdistelmälukko, jollaista suomalaislapsilla ei ole kouluissa käytössä. Numeroyhdistelmälukon avaamisessa oli havaittavissa suuria vaikeuksia. Avainlukon avaamisesta lapset suoriutuivat pääsääntöisesti hyvin. Muissa tehtävissä ei tällä pienellä tutkimusjoukolla ollut havaittavissa kulttuurillisia eroja.

8 Pohdinta

Opinnäytetyömme tavoite oli selvittää miten GOAL –arviointimenetelmän normit soveltuvat suomalaisille 10 – 10,5 -vuotiaalle lapsille, testaamalla vähintään kolmekymmentä ikäryhmään kuuluvaa lasta. Haasteeksi opinnäytetyöprosessissa osoittautui kuitenkin kriteerit täyttävän tutkimusjoukon mukaan saaminen. Pilotoinneista kiinnostuneiden koulujen määrä jäi pieneksi ja tutkimusjoukko (19) muodostui lopulta kahden Uudenmaan alueen alakoulun neljänsien luokkien oppilaista. Taloudelliset ja perhesyyt estivät meitä lähtemästä kartoittamaan yhteistyökouluja Uudenmaan ulkopuolelta, koska koulu ja yhteistyökumppani eivät osallistuneet opinnäytetyöprosessista aiheutuvien kulujen maksamiseen.

Koulumaailman hektinen ja kiireinen arki toi omat haasteet yhteisten aikataulujen sovitamiseen ja sopivien testitilojen löytymiselle hidastaen osaltaan prosessia. Huoltajille toimitettavien lupalappujen palauttamiseen kului ennakoitua enemmän aikaa, mitä hiihtolomaviikko osaltaan pitkitti. Käytössämme oli vain yksi testivälineistö, joten emme voineet tehdä arviointeja samanaikaisesti, joka asetti ajalliset haasteet arviointien tekemiselle.

Opinnäytetyöhön määritelty aika on myös lyhyt prosessiin, jossa on pitkät lupamenettelyt ja tiukat kriteerit tutkimusjoukolle. Lisäksi jokaisella kunnalla oli hieman erilaiset käytännöt lupien myöntämisen suhteen. Yhdestä kunnasta saimme kielteisen tutkimuslupapäätöksen, koska heidän mukaan luvan myöntäminen ei kuulu opetustoimelle, koska lapset on mahdollista hankki myös muuta kautta.

Tutkimusaineistomme jäi liian pieneksi, koska saimme arvioitua vain 19 kriteerit täyttävää lasta, jonka perusteella ei vielä voida arvioida normien soveltuvuutta 10-10.5 -vuotiaalle suomalaislapsille. Tulevaisuudessa pilotointia on kumminkin mahdollista jatkaa hyödyntäen saamiamme tutkimustuloksia.

Vaikka totesimme, ettei pilotoinnin vieminen loppuun onnistu meidän opinnäytetyöprosessin aikana, emme vaihtaneet opinnäytetyömme aihetta kokonaan vaan muokkasimme tutkimuskysymystä ja opinnäytetyön nimeä. GOAL –arviointimenetelmästä ei ole julkaistu vielä muita opinnäytetöitä Suomessa, joten päädyimme esittelemään GOAL –arviointimenetelmää, sen taustaa ja käyttöä. Samaan aikaan oman työmme kanssa on GOAL:ista valmistumassa myös toinen opinnäytetyö.

8.1 Tutkimuksen luotettavuus

Luotettavan tiedon saaminen asiakkaan toiminnasta ja siihen vaikuttavista tekijöistä, edellyttää standardoitujen arviointimenetelmien käyttöä. Validiteetti eli arviointimenetelmän pätevyys kertoo, miten kattavasti ja tehokkaasti se mittaa sitä, mitä sen on tarkoitus mitata. (Arviointijulkaisu 2010: 15 - 16.) Validiteetti varmistetaan käyttämällä oikeaa tutkimusmenetelmää, oikeaa mittaria ja mittaamalla oikeita asioita. (Kananen 2008: 81). Reliabiliteetti kertoo testin luotettavuuden ja täsmällisyyden. Reliabiliteetin arvo on yleensä vähintään 0,70. GOAL:issa se 0,75 – 0,91, mikä kertoo GOAL:in antavan luotettavia tuloksia. Reliabiliteettiin vaikuttavia asioita voivat olla esimerkiksi arvioijan koulutus tai perehtyneisyys menetelmään. (Miller ym. 2013: 74 – 77; Arviointijulkaisu 2010: 15.) Tekemiemme arviointien luotettavuutta lisäsi SITY ry:n järjestämä GOAL – arviointikoulutus, jonka tarkoitus oli saada yhtenevät käytännöt lasten arviointiin. Koulutuksen lisäksi harjoittelimme tehtävänantoa ennakkoon useamman kerran.

Tekemiemme testien luotettavuuteen saattoi vaikuttaa, että häiriöttömän ja sopivan kokoisen tilan löytyminen kouluista osoittautui haastavaksi. Arviointeja on tehty mm. tekni-sentyön luokassa, käytävillä sekä rehtorinkansliassa, näin ollen olosuhteet ovat olleet hyvin vaihtelevia. Erityisesti tilan vaikutus pallotehtävien tuloksiin voi olla merkittävä. Osa pallotehtävistä jouduttiin tekemään pienessä tilassa, jolloin seinät saattoivat ohjailla pal-lon kulkua. Tiloja ei ollut aina mahdollista rajata siten, ettei pallo karatessaan joudu esi-merkiksi pöytien alle. Useisiin arviointeihin tuli keskeytyksiä, kun oppilaat tulivat hake-maan tavaroita luokasta tai kellon soidessa oppitunnin päätymisen merkiksi. Osa lap-sista teki testit aamulla ja osa iltapäivällä, joten jäimme pohtimaan vaikuttiko tämä lasten vireystasoon. On myös mahdollista, että tuloksiin vaikutti oman vireys- ja tarkkaavaisuus-tason laskeminen iltapäivällä useiden arviointien jälkeen. Tulosten luotettavuuden kan-nalta jouduimme hylkäämään muutaman lapsen tulokset edeltä mainittujen syiden pe-rusteella, koska emme voineet taata niiden luotettavuutta. Paperilaatikko tehtävässä on mahdollista, että lasten suoritukseen vaikutti se, ettei käytössämme olleet alkuperäiset paperilaatikkopohjat.

8.2 Tutkimuksen eettisyys

Eettisessä tutkimuksessa noudatetaan ihmisarvon kunnioittamisen periaatetta. Lähtökohtaisesti tutkijan tulee pohtia, mitä hyötyä tai haittaa tutkittavalle tutkimuksesta on ja turvattava heidän yksityisyyden suojansa. (Eskola – Suoranta 2000: 56.) Tutkimuksen kohdistuessa ihmisiin, on tärkeä selvittää miten henkilöiden suostumus hankitaan ja korostettava osallistumisen vapaaehtoisuutta. Tutkittavan henkilön tulee olla pätevä tekemään kypsiä arviointeja ja suostumus tutkimukseen tulee perustua vapaaehtoisuuteen. Tutkimussuunnitelmien ollessa monimutkaisia voi niiden ymmärtäminen olla vaikeaa ja näin ollen vaatimus kypsästä päätöksenteosta voi sulkea tiukasti noudatettuna lapset tutkimuksen ulkopuolelle. (Hirsjärvi – Remes – Sajavaara 1997: 56.) Lapsia ja erityisryhmiä ei saisi kuitenkaan sulkea tutkimuksen ulkopuolelle, sillä silloin heidän ongelmat jäisivät selvittämättä eikä epäkohtiin saataisi korjauksia. (Mäkinen 2006: 64).

Tarvitsimme tutkimukseen osallistuvien lasten huoltajilta luvat, koska tutkimukseen osallistuvat olivat alaikäisiä. Vanhemmille osoitetussa tutkimuslupakaavakkeessa (liite 1) korostamme tulosten käsittelyn luottamuksellisuutta ja sitä, ettei yksittäisiä lapsia voida tunnistaa testituloksista. Päätimme yhdessä rehtoreiden kanssa, että tutkimuslupakaavakkeet jäävät säilytettäväksi kouluille niiden sisältämien henkilötietojen takia. Otimme huomioon, että anonyymiteettisuoja tulee säilyä myös aineiston julkaisemisen jälkeen. (Hirsjärvi ym. 1997: 27; Eskola – Suoranta 2000: 57). Arviointia varten meille riitti tieto arvioitavan sukupuolesta ja iästä. Tässä tutkimuksessa viittaamme tutkittavaan numerolla ja kirjaimella, joka kertoo tutkittavan sukupuolen. Näitä tietoja tarvitsemme tilastotaessa tutkimukseen osallistuneiden lasten sukupuolijakauman. Pisteytyskaavakkeet tuhosimme asianmukaisesti opinnäytetyöprosessin päätyttyä. Kerroimme tutkimuslupakaavakkeessa yleistä arviointimenetelmästä ja sen tarkoituksesta. Toivoimme huoltajien keskustelevan lasten kanssa arviointiin osallistumisesta, jonka pohjalta huoltajat allekirjoittivat suostumuksen kirjallisesti tutkimuslupakaavakkeeseen. Osa lapsista ei halunnut huoltajien suostumuksesta huolimatta osallistua tutkimukseen ja kunnioitimme heidän toivettaan. Saimme myös yhteydenottoja vanhemmilta, joiden lapset eivät täyttäneet ikäkriteerejä, mutta olisivat halunneet osallistua tutkimukseen. GOAL on suhteellisen pitkä testi, joten emme voineet testata kaikkia halukkaita oppilaita, vaan jouduimme jättämään ulkopuolelle lapset, jotka eivät täyttäneet vaadittuja kriteereitä.

8.3 Jatkotutkimusehdotukset

Kouluikäisten lasten arviointimenetelmille on toimintaterapian kentällä selkeä tarve, mihin GOAL – arviointimenetelmä pystyisi vastamaan. Näin ollen olisi tärkeää, että pilotoinnille löytyisi jatkajia, jotta saataisiin selville miten GOAL – arviointimenetelmän normit soveltuvat suomalaisille 10 – 10,5-vuotiaille lapsille. Tämän opinnäytetyöprosessin aikana kerätyt raaka- ja standardipisteet on toimitettu yhteistyökumppanille ja ne olisivat pohjana lähdettäessä jatkamaan pilotointia. Toimitimme yhteistyökumppanillemme myös tiedot kouluista ja opetustoimista, joihin olemme olleet yhteydessä prosessin aikana.

Lähteet

Ayres, A.Jean. 2008. Aistimusten Aallokossa. Sensorisen integraation häiriö ja terapia. Jyväskylä: Bookwell Oy.

Autio, Tuire 1995. Liiku ja leiki. Motorisia perusharjoitteita lapsille. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.

Arviointijulkaisu 2010. Hyvät arviointikäytännöt suomalaisessa toimintaterapiassa. Arvioinnin lähtökohdat ja suositukset. Verkkodokumentti. <<http://www.toimintaterapeuttiliitto.fi/images/stories/arviointijulkaisu.pdf>>. Luettu 6.11.2014.

Eskola, Jari – Suoranta, Juha 2000. Johdatus laadulliseen tutkimukseen. 5.painos. Jyväskylä: Gummerus.

Hel 2012. Ohjeita tutkimusluvan hakijalle. Verkkodokumentti. < http://www.hel.fi/static/opev/virasto/lomakkeet/tutkimuslupahakemuksen_ohjeet.pdf>. Luettu 20.11.2014.

Hirsjärvi, Sirkka – Remes, Pirkko – Sajavaara Paula 1997. Tutki ja kirjoita. Jyväskylä: Gummerus.

Holopainen, Martti – Pulkkinen, Pekka 2008. Tilastolliset menetelmät. Helsinki: WSOY

ICF 2004. Toimintakyvyn, toimintarajoitteiden ja terveyden kansainvälinen luokitus. 4.painos. Jyväskylä: Bookwell Oy.

Jaakkola,Timo – Liukkonen, Jarmo – Sääkslahti, Arja (toim.) 2013. Liikuntapedagogiikka. Jyväskylä: Bookwell Oy.

Jarasto, Pirkko – Sinervo, Nina 1998. Kouluikäisen lapsen maailma. Jyväskylä: Gummerus.

Kananen, Jorma 2008. Kvantti. Kvantitatiivinen tutkimus alusta loppuun. Jyväskylän yliopistopaino.

Kauranen, Kari 2011. Motoriikan säätely ja motorinen oppiminen. Tampere: Tammerprint Oy.

Karvonen, Pirkko 2000. Hyppää pois! Lapsen motoriikan arviointi ja kehittäminen. Helsinki: Tammi.

Kranowitz, Carol, Stock -2004. Tahatonta tohellusta. Sensorisen itegraationhäiriö lapsen arkielämässä. Jyväskylä: Bookwell Oy.

Kuula, Arja 2006. Tutkimusetiikka. Jyväskylä: Gummerus.

Launiainen 2008. Verkkodokumentti. <http://www.vlkunto.fi/koulutus/aikaisemmat/helsinki%202007/ICF_CY_H.Launiainen.pdf>. Luettu 26.11.14.

Miettinen, Pauli 1999. Liikkuva lapsi ja nuori. Jyväskylä: Gummerus.

Miller, Lucy. – Oakland, Thomas – Herzberg, David S. 2013. GOAL. Goal-Oriented Assessment of Lifeskills. Manual. Torrance CA: Western Psychological Services.

Mäkinen, Olli 2006. Tutkimuseetiikan ABC. Jyväskylä: Gummerus.

Nuori Suomi 2008. Fyysisen aktiivisuuden suositus kouluikäisille 7 – 18 -vuotiaalle. Verkkodokumentti. <<http://www.sport.fi/system/resources/W1siZiIsIjIwMTMvMTEvMTUvMTJfMjFf-MzhfNjVfRnl5c2IzZW5fYWt0aWI2aXN1dWRlbi9zdW9zaXR1cy5wZGYiXV0/Fyysisen%20aktiivisuuden%20suositus.pdf>>. Luettu 17.11.2014.

OPH n.d Kansainväliset arvioinnit. Verkkodokumentti. <http://www.oph.fi/tietopalvelut/kansainvalinen_koulutustieto/kansainvaliset_arvioinnit> Luettu 9.3.2015.

Paltamaa n.d. Paltamaa, Jaana - Karhula, Maarit - Suomela-Markkanen, Tiina - Autti-Rämö, Ilona. Hyvän kuntoutuskäytännön perusta. Käytännön ja tutkimustiedon analyysistä suositukseen vaikeavammaisten kuntoutuksen kehittämishankkeessa. Verkkodokumentti. <<https://helda.helsinki.fi/bitstream/handle/10138/24581/Hyvan%20kuntoutuskaytanon%20perusta.pdf?sequence=148>>. Luettu 6.11.2014.

Rödström, Monica 1992. Lapsen kehitys 7 - 12 -vuotta. Helsinki: Otava.

SITY ry n.d. Sensorisen Integraation Terapian yhdistys ry. Verkkodokumentti. <http://www.sity.fi/> Luettu 10.3.2015.

THL 2014. Verkkodokumentti. <<http://www.thl.fi/fi/web/toimintakyky/icf-luokitus.>> Luettu 25.11.2014.

Vantaa n.d. Tutkimus- ja kehittämishankkeiden sekä opinnäytetöiden luvat. Verkkodokumentti. <http://www.vantaa.fi/fi/sosiaali-_ja_terveyspalvelut/sosiaali-_ja_terveystoimi/tutkimusluvan_hakeminen_sosiaali-_ja_terveystoimissa>. Luettu 20.11.2014.

Vilka, Hanna 2007. Tutki ja Mittaa. Määrällisen tutkimuksen perusteet. Helsinki: Tammi.

Lupalappu vanhemmille

Hei kotiväki!

Olemme kaksi toimintaterapeuttiopiskelijaa Metropolia Ammattikorkeakoulusta ja osana opinnäytetyötämme tutkimme Goal-Oriented Assessment of Lifeskills (GOAL) arviointimenetelmän soveltuvuutta suomalaisille kouluikäisille lapsille. GOAL on arviointimenetelmä, joka arvioi lasten hienoja ja karkeamotoriikka taitoja. Arvioinnin kesto on noin 45- 60 min ja se suoritetaan lapsenne koululla koulupäivän aikana alkuvuodesta 2015. Tehtävät ovat lapselle tuttuja arjen toimintoja. Ne ovat hauskoja ja lasta motivoivia.

Lapsenne koulu on lupautunut yhteistyöhön kanssamme. Tutkimukseen voivat osallistua 10 v - 10v 6 kk ikäiset lapset, joilla ei ole todettu oppimis- tai kehityshäiriötä. Saamamme tulokset käsitellään luottamuksellisesti eivätkä yksittäisen lapsen tulokset ole tunnistettavissa tutkimuksen missään vaiheessa.

Jos mieleenne tulee kysymyksiä, olkaa meihin yhteydessä sähköpostitse.

Ystävällisin terveisin toimintaterapeuttiopiskelijat,

Sini-Tuuli Oksanen sini-tuuli.oksanen@metropolia.fi

Heli Olin heli.olin@metropolia.fi

Ohjaava opettaja Metropolia Ammattikorkeakoulussa

Anja Sario anja.sario@metropolia.fi

Nimi _____

Syntymäaika pp.kk.w _____

Onko lapsellanne erityisen tuen päätös? Kyllä___ Ei___

Onko lapsesi käynyt toimintaterapeutin, fysioterapeutin tai puheterapeutin tutkimuksissa? Kyllä___ Ei___

Onko lapsenne käynyt tai käykö hän kuntoutuksessa esim. toimintaterapia, fysioterapia, puheterapia? Kyllä___ Ei___

Olemme keskustelleet arvioinnista lapsemme kanssa ja annamme luvan osallistua arviointiin. Arviointiin osallistuminen on vapaaehtoista ja lapsella on oikeus keskeyttää se ilman erillistä syytä.

Päiväys

Huoltajan allekirjoitus

Mielipidekysely koululaisille

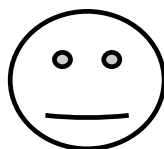
Kiitos osallistumisesta!

Ympyröi sopivin vaihtoehto.

Tehtävät olivat mielestäni?

Kivoja

Ihan ok

Tylsiä

Tehtävät olivat mielestäni?

Helppoja

Sopivia

Vaikeita

Jotain muuta lisättävää:
